

VÁLASZADÓ

2016/. OKTÓBER

Haladék online pénztárgép használatára

Nem világos az ekáerrendelet-módosítás

Sorvezető számla kitöltéséhez

Tartozás behajtása az ügyvezetőn

Kérdések és válaszok

ADÓ
2016

10

Kedves Olvasó!

Egységesen 2017. január 1-jétől lesz kötelező az online kassza használata a korábban kihirdetett szeptember végi időpont helyett. A pénztárgép használatára újonnan kötelezettek köre nem változik.

Augusztusban módosult az elektronikus közútiáruforgalom-ellenőrző rendszerre vonatkozó rendelet is, elemzése során kiderül, hogy nem követi a törvényben előírtakat.

Bármelyik vállalkozás működése során, de akár már az alapításánál is előfordulhat, hogy tőkepótlásra van szükség. Hogyan oldható meg a finanszírozás?

Adó- és számlaügyekben pallérozott vállalkozókkal is előfordul, hogy hibáznak a számla kitöltésénél. Összefoglaltuk, milyen adatokat kell tartalmaznia ennek a bizonylatnak.

A munkabérből történő levonás szigorú szabályai meghatározzák a levonás eseteit, mértékét, sorrendjét, a minimummentességet, sokszor azonban még a legrutinosabb munkáltatónak sem egyszerű eligazodniuk a rendelkezések között.

Ha az adós cég vagyonából nem kapja meg a követelését a hitelező, illetve nem teljes mértékben jut hozzá, az ügyvezető mögöttes felelősségére alapozva pert indíthat a pénzéért.

Egyre gyakoribb, hogy az emberek életük során több országban is dolgoznak, s szereznek szolgálati időt. Ismertetjük, hogyan kell kiszámolni a nyugdíjat, ha valaki a szolgálati időt EU-s tagállamokban szerezte.

A veszteséget, tőkehiányt pótbefizetéssel is orvosolhatja

A vállalkozások finanszírozását a tulajdonos sokszor saját zsebből kénytelen megoldani. Bármelyik vállalkozás működése során, de már az alapításánál is előfordulhat, hogy a további működéshez tőkepótlásra van szükség. De hogyan oldható meg a finanszírozás?

Egy induló vagy épp veszteséges helyzetbe került társaságnak a bankok nemigen adnak hitelt, így marad a tulajdonosi beavatkozás. A tagi kölcsönrel együtt járó problémák miatt sokan inkább a pótbefizetést részesítik előnyben. De a pótbefizetés alkalmazása is felvethet problémákat. Ezekkel is jó, ha tisztában vannak a tulajdonosok a döntést megelőzően.

A pótbefizetés alkalmazásának előfeltétele

A kevésbé szabályozott tagi kölcsönrel szemben a pótbefizetés elrendelésének igen szigo-

rú szabályai vannak. Míg tőkehiányos helyzetben a tagi kölcsön nyújtáshoz egy taggyűlés tartása és tagikölcsön-szerződés aláírása is elég, addig a pótbefizetés előírásának lehetőségével csak akkor élhet a társaság, ha a tagok korábban a társasági szerződésben erről rendelkeztek. Kizárólag taggyűlési határozattal még akkor sem rendelhető el a pótbefizetés, ha a 100 százalékos üzletrészt képviselő tagok egyhangú döntést hoznának róla.

Így tehát, ha a veszteségek pótlására van szükség és a társasági szerződés még nem tartalmazza a pótbefizetés lehetőségét, akkor annak előírása előtt módosítani kell a társasági szerződést. A változásbejegyzési eljárás költséges, illetékköteles és ügyvédi közreműködés szükséges hozzá. Ezért megfontolandó, hogy már alapításkor rendelkezzenek a tagok róla.

Ha a tagok úgy döntenek, hogy a pótbefizetés lehetőségét akár az alapításkor, akár utólag biztosítani fogják, akkor ezzel összefüggésben két további fontos döntést kell hozniuk, amelyeknek a társasági szerződésben szintén szerepelniük kell. A tagoknak:

- meg kell határozni azt a legmagasabb összeget, amelynek befizetésére a tag kötelezhető, valamint
- meg kell jelölni a pótbefizetés elrendelhetőségének gyakoriságát.

A legmagasabb összeg és a gyakoriság kikötése a jogalkotó szándéka szerint tulajdonképpen a tagokat védi. A pótbefizetés tényleges elrendeléséről ugyanis a taggyűlés a szavazatok többségével hoz döntést, nem szükséges az összes tag egybehangzó akaratnyilatkozata. Ilyen formán pedig megeshet, hogy az egyik tag akaratával ellentétesen történik a kötelezettség előírása. A legmagasabb összeg és a gyakoriság meghatározásával azonban némiképp szabályozható, megfelelő keretek közé szorítható ez a jogintézmény.

Nagyon fontos szem előtt tartani, hogy ha a társasági szerződésben a tagok pótbefizetés előírására jogosítják fel a taggyűlést, akkor azal komoly plusz kötelezettséget vállalnak. A pótbefizetési lehetőséget és annak feltételeit körültekintő módon kell meghatározni és alkalmazni. Ha ugyanis a társasági szerződés által biztosított a lehetőség és a taggyűlésen a pótbefizetés elrendeléséről szóló döntés megszületett, akkor a határozat szerinti pótbefizetés összegét minden tagnak teljesítenie kell. ►

Míg a tagi kölcsön nyújtása leginkább a tag akaratán múlik, addig a pótbefizetés egyes tagok számára akár kikényszerített kötelezettségvállalás is lehet.

Továbbá, ha a pótbefizetés lehetőségét a társasági szerződés tartalmazza, akkor előfordulhat olyan helyzet is, amikor nem saját elhatározásból, hanem törvény által előírt kötelezettség miatt kell a pótbefizetés elrendeléséről döntést hozni.

A Ptk. 3:189. paragrafusa szerint, ha a társaság saját tőkéje veszteség folytán a törzstőke felére vagy a törzstőke törvényben meghatározott minimális összege alá csökkent, vagy ha a társaság láthatóan fizetéseképtelen helyzetbe kerül/került, akkor az ügyvezetőnek azonnal össze kell hívnia a taggyűlést vagy ülés tartása nélküli döntéshozatalát kell kezdeményeznie. A tagoknak pedig határozatot kell hozniuk a pótbefizetésről, vagy a sajáttőke helyzetét javító más intézkedésről, a társaság átalakulásáról, végső esetben megszüntetéséről.

Ha a társasági szerződés ilyen helyzetben nem tartalmazza a pótbefizetés lehetőségét, akkor a taggyűlés a sajáttőke rendezésére sem alkalmazhatja annak előírását. Ezzel pedig eggyel kevesebb eszköz áll majd rendelkezésre a törvény által előírt kötelezettség teljesítésére.

Ha a pótbefizetés előírásainak feltételei adottak és a taggyűlés határozatot hozott az elrendeléséről, akkor nagyon ügyelni kell a tagoknak arra, hogy kötelezettségüket határidőben teljesítsék.

A pótbefizetés teljesítésének elmaradása

Ha bármely tag az előírt pótbefizetést késedelmesen, vagy egyáltalán nem teljesíti, akkor ugyanazokkal a következményekkel kell számolnia, mintha a vagyoni hozzájárulását nem teljesítette volna.

Azaz, ha a tag nem teljesíti a pótbefizetési kötelezettségét határidőre, akkor az ügyvezetőnek 30 napos határidő nyújtásával fel kell szólítania a tagot a teljesítésre. Ha az újabb határidő is eredménytelenül telik el, akkor a tag tagsági jogviszonya megszűnik.

A vagyoni hozzájárulás teljesítésének elmulasztására vonatkozó rendelkezéseket a Ptk. 3:98. § tartalmazza. A jogszabályi hely harmadik bekezdése a rendelkezés alkalmazását kötelezővé teszi, attól eltérni nem lehet. A

tag kizárása a pótbefizetés elmulasztása miatt nem lehetőség, hanem kötelezettség.

A pótbefizetést nem teljesítő tag üzletrésének értékesítése, illetve bevonása

Ha pótbefizetés elmaradása miatt megszűnik a tag tagsági viszonya, akkor a társaságnak és a volt tagnak 15 napon belül meg kell egyeznie az üzletrész értékesítésének feltételeiről. Az értékesítés határideje maximum 3 hónap, az eladási ár pedig minimum a nem teljesített pótbefizetés összege lehet. Ha nem sikerül megállapodni vagy értékesíteni az üzletrészt, akkor a 3 hónap lejártát követő 45. napon belül nyilvános árverésen kell értékesítésre bocsátani.

Az árverést közjegyző jelenlétében kell lebonyolítani. Az üzletrész megvásárlására a volt tagon kívül bárki ajánlatot tehet, de az ajánlat értéke nem lehet alacsonyabb a kikiáltási áránál – ami a nyilvános árverésen sem lehet kevesebb, mint a társaságnak a volt taggal szemben a pótbefizetés teljesítésének elmulasztása miatt fennálló követelése.

Ha az árverés sikeres, akkor a vételárat a vevő a társaságnak fizeti ki, a volt taggal pedig a társaság számol el. Ha az árverés sikertelen, akkor a tagsági viszony megszűnésének időpontjától számított 6 hónapon belül az üzletrészt tetszőleges alkalommal ismételt árverésre lehet bocsátani.

A társaságnak arra is lehetősége van, hogy a pótbefizetést nem teljesítő tag üzletrészt bevonja bármelyik sikertelen árverést követő 30 napon belül. Ez a lehetőség a tagsági viszony megszűnésének napjától számított 6 hónap elteltével kötelezettséggé válik. Vagyis, ha a nyitva álló 6 hónap alatt az üzletrészt nem sikerül árverésen értékesíteni, akkor a tag üzletrészt a társaság köteles bevonni.

A pótbefizetés teljesítése

A pótbefizetési kötelezettség fő szabály szerint a törzsbetétek arányában terheli a tagokat. Ettől a társasági szerződésben el lehet térni, de a Ptk. gazdasági társaságokra vonatkozó közös szabályaiban megfogalmazott rendelkezése szerint a veszteségek viseléséből egyetlen tagot sem lehet kizárni.

Ha a társasági szerződésben a tagok rendelkeztek a pótbefizetésről, annak legmagasabb összegéről és elrendelhetőségének

gyakoriságáról, akkor a teljesítésének további, részletes feltételeit, úgymint:

- a teljesítés módját,
 - az ütemezését és
 - a teljesítés határidejét
- az elrendeléséről szóló taggyűlési határozatban kell meghatározni.

Ezzel a jogszabály bizonyos rugalmasságot biztosít, a pótbefizetési kötelezettség így némiképp formálható, az adott helyzethez igazítható. Például a teljesítés módjára vonatkozóan a társaság az aktuális igényei alapján dönthet arról, hogy a pótbefizetés szolgáltatása pénzeszközzel, apporttal vagy ezek kombinálásával történjen. A nem pénzeszközzel történő teljesítésnek a feltétele pedig ugyanaz, mint a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulások esetében.

Fő szabály szerint nem pénzeszközként itt is valamely dolog tulajdonjoga vagy vagyoni értékű jog fogadható el.

Pótbefizetésnél – az elrendelés okából következően – különösen lényeges és elengedhetetlen, hogy az átadott eszköz értékkel bíró és forgalomképes legyen. Hiszen egy mások számára értéktelen, eladhatatlan dolog nem lehet alkalmas a veszteségek pótlására.

Fontos az apport értékének helyes meghatározása is. Az apport taggyűlési határozatban megjelölt értékéért elsődlegesen az apportot nyújtó tag felel. A tagtól a társaság 5 éven belül követelheti az apport elfogadott értéke és az értékesítésekor elért érték közötti különbözetet.

Az apport értékére vonatkozóan más tagok felelőssége csak rosszhiszeműségük mellett merülhet fel. Rosszhiszeműnek tekinthetők a tagok, ha az apport értékét úgy fogadták el, hogy tisztában voltak annak felülértékelésével. Az ilyen rosszhiszemű tagok felelőssége az apportot nyújtó taggal egyetemleges.

A pótbefizetés nyilvántartása

A pótbefizetés elszámolása a sajáttőke elemei között történik, de a pótbefizetés összege a tag törzsbetétjét nem növeli. A veszteségek fedezetére kapott pótbefizetés összegét a visszafizetéséig lekötött tartalékként kell kimutatni. A pótbefizetés nem pénzeszközzel történő teljesítése esetén az értékesítés szabályai szerint kell eljárni. Ilyenkor az értékesítés szerinti áfakötelezettség is felmerül.

adózóna

ELŐFIZETŐINK 99%-A ÚJRA ELŐFIZETNE!

KIHAGYHATATLAN AJÁNLAT, FIZESSEN ELŐ MOST!

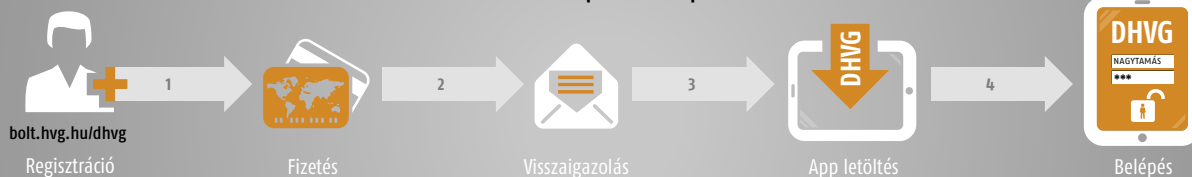
ADÓZÓNA MAX-CSOMAG 2017 ADÓ- ÉS TB-KÜLÖNSZÁMOKKAL

HVG-ELŐFIZETÉS DIGITÁLISAN IS!

Előfizetés lépésről lépésre:

bolt.hvg.hu/dhvg-elofizetes

Ha az egyik tag maga is gazdasági társaság, akkor esetében a pótbefizetés (áfa nélküli) összegét az eredménytartalékkal szemben kell elszámolni. Az eredménytartalékokat pedig már a pótbefizetésről szóló döntés pillanatában csökkenteni kell a lekötött tartalékkal szemben a határozat szerint a társaságot terhelő összeggel. Megjegyzendő, hogy az elrendelt pótbefizetés összegét akkor is át kell vezetni az eredménytartalékból a lekötött tartalékba, ha a lekötött tartalék növekedése miatt az eredménytartaléknak negatív egyenlege lesz, vagy negatív egyenlege nő (számvetési törvény 38. §).

A pótbefizetés visszafizetése

A pótbefizetést a tagok nem véglegesen bocsátják a társaság rendelkezésére, hanem csak ideiglenesen, amíg a pótbefizetés előírását kiváltó ok, a veszteséges helyzet meg nem szűnik. A veszteség pótlásához nem szükséges pótbefizetéseket vissza kell fizetni. Ám nagyon fontos figyelemmel lenni arra, hogy a visszafizetésnek is vannak előfeltételei. Csak akkor kerülhet sor rá, ha a saját tőke a visszafizetés után is eléri a jegyzett tőkét és az eredménytartalék már nem negatív az előző évek vesztesége miatt, valamint a törzsbetétek befizetése teljes mértékben megtörtént.

Nem biztos, hogy a pótbefizetés összegét a befizető kapja vissza. A pótbefizetés teljesítése és visszafizetése között ugyanis a tagok személyében változás következhet be. A törvény pedig úgy fogalmaz, hogy a pótbefizetés összegét annak a tagnak kell visszafizetni, aki a visszafizetés időpontjában tagjegyzékben szerepel.

A régi tag által befizetett és az új tag által visszakapott pótbefizetés az új tagnál a személyi jövedelemadóról szóló törvény (szja-törvény) szerint egyéb jövedelemnek minősül [szja-törvény 28. § (1) g)]. Egyéb jövedelem, különösen a törvény eltérő rendelkezésének hiányában, a társas vállalkozás tagja által az e jogviszonyára tekintettel megszerzett vagyoni érték, azzal, hogy a bevételnek nem része a megszerzése érdekében a magánszemély által viselt, szabályszerűen igazolt kiadás.

Ha tehát az üzletrész átruházásakor a szerződésben foglaltak szerint az új tag igazolható módon kifizette a régi tagnak a pótbefizetésből adódó, a társasággal szemben fennálló követelését, akkor az új tagnak a pótbefizetés visszafizetésekor nem keletkezik adófizetési kötelezettsége.

Ha azonban az üzletrész átruházásáról szóló szerződésben nem rendelkeztek a pótbefizetéséről, illetve azok összegét az új tag igazolhatóan nem fizette meg a régi tagnak, akkor a pótbefizetések visszafizetésekor az új tagnak adófizetési kötelezettsége keletkezik.

Ha a pótbefizetés nyújtása és visszafizetése pénzeszközzel történt, és nem változtak a tagok, akkor a pótbefizetés nyújtása vagy visszafizetése miatt sem a tagnak, sem a társaságnak nem keletkezik adófizetési kötelezettsége.

A nem pénzeszközben történő pótbefizetés teljesítésénél és nem pénzeszközben történő visszafizetésénél ugyanakkor (az értékesítési szabályok szerinti elszámolás alapján) keletkezhetnek további adófizetési kötelezettségek – általános forgalmi adóban és a bevétel növekedésével összefüggően egyéb adónemekben. Bevétele növekedés fordulhat elő például, ha a pótbefizetés összegét a tag (aki gazdasági társaság) nem pénzeszközben bocsátja rendelkezésre és az átadott eszköz könyv szerinti értéke alacsonyabb, mint a pótbefizetésről szóló határozatban elfogadott értéke. Ilyenkor a különbözet a pótbefizetést eszközben teljesítő társaságnál egyéb bevételként fog jelentkezni, ami növeli az adóalapját.

Ha a pótbefizetés visszafizetésére nem kerül sor

Végelszámolásnál a hitelezői tartozások ki-egyenlítését követően elsőként a pótbefizetést kell a tagoknak visszafizetni és csak utána osztható fel a vagyon. A pótbefizetés visszafizetésének feltételeit teljesíteni nem tudó társaságoknál a vissza nem fizetett pótbefizetés nem akadályozza a végelszámolást. Ha a társaságnak egyéb kötelezettsége nem marad fenn, akkor végelszámolással megszüntethető – ez a pótbefizetés egyik nagy előnye a tagi kölcsönnel szemben.

Tagikölcsön-kötelezettség fennmaradása esetén ugyanis a társaság nem szüntethető meg végelszámolással, csak akkor, ha a tag elengedi a követelését, ami viszont illeték- és adófizetési kötelezettséggel jár. A pótbefizetésnél ilyen probléma nem jelentkezik, mivel annak összege nem kötelezettségként, hanem a sajáttőke elemei között van kimutatva.

dr. Szeiler Nikolett
ügyvéd, adótanácsadó

Haladék online kasszára. Itt a kötelezettek köre

Egységesen 2017. január 1-jétől lesz kötelező az online kassa használata a korábban kihirdetett szeptember végi időpont helyett. A pénztárgép használatára újonnan kötelezettek köre nem változik – így szól a Magyar Közlönyben megjelent legújabb rendelet-módosítás.

Tekintettel arra, hogy a gyártók, forgalmazók fejlesztései lassabban haladtak a tervezettnél, a kormány úgy döntött, hogy a vállalkozásoknak elegendő időt kell biztosítani a pénztárgép beszerzéséhez – indokolta a haladékot közleményben a Nemzetgazdasági Minisztérium. A kormány döntése értelmében 2017. január elsejétől

- a gépjármű-javítási-, karbantartási tevékenységet;
- a gépjárműalkatrész-kiskereskedelmet;
- a motorkerékpár alkatrész-kereskedelmét, javítást;
- a plasztikai sebészeti tevékenységet;
- a diszkó, táncterem működtetését;
- a textil, szőrme mosását, tisztítását, vegytisztítását, vasalását végzőknek, illetve
- a masszázsszalonoknak;
- a fogyasztó- és karcsúsító szalonoknak;
- fitness-, testépítő kluboknak, valamint
- a taxisoknak és a pénzváltóknak kell online pénztárgéppel kiállított nyugtát adniuk.

Az újonnan kötelezett vállalkozásoknak modernizált készüléket kell majd beszerezniük. Az új műszaki paraméterekkel bíró pénztárgépek többek között „átszemélyesíthetőek”, ami azt jelenti, hogy azokat – viszonylag egyszerű szoftverfrissítést követően – más vállalkozó is használhatja, így az új típusú pénztárgép eladható vagy bérbe adható.

Az összességében mintegy 20 ezer érintett vállalkozásnak több mint 3 hónapja van arra, hogy a NAV-tól üzembehelyezési kódot kérjen, illetve beszerezze az átszemélyesítésre alkalmas, modernizált pénztárgépet.

A költségvetés mellett az érintett szektorok tisztességes szereplőinek érdekét védi az online pénztárgép, a gazdaságfehérítés leghatékonyabb eszköze, amely az ekáerrel együtt két év alatt több mint 420 milliárd forintot hozott a költségvetésnek – hangsúlyozza a minisztérium.

Az onlinekassa-rendszer sikere a gazdaság fehérítésében megkérdőjelezhetetlen. Az Európai Bizottság tanulmánya szerint több mint 4 százalékponttal (22,24 százalékról 17,95 százalékra) csökkent az áfa-adórés Magyarországon 2013 és az online pénztárgép használatának első éve (2014) között eltelt időszakban. Ezzel az eredménnyel Magyarország a harmadik legnagyobb javulást érte el az EU-ban.

Az online pénztárgép használatára és a forgalmazási engedély módosítására vonatkozó határidők változásáról szóló 36/2016. NGM-rendelet módosítása a Magyar Közlöny 146. számában jelent meg.

adózóna.hu ►

Ekáer: hiányzik az összhang a szabályozásban

Nem sikerült tökéletesre az elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszer augusztustól hatályos módosítása: a vonatkozó rendelet nem követi a törvényben előírtakat.

Az augusztus 1-jétől hatályos rendeletmódosítás szerint a nem útdíjköteles gépjármű esetében is ekáerszámot kell kérni, ha a gépjármű összömege meghaladja a 3,5 tonnát, még abban az esetben is, ha nem kockázatos termék fuvarozása történik [Art. 22/E § (1) bekezdés].

Az adózás rendjéről szóló törvény (Art.) 22/E paragrafusának (1) bekezdése szerint „útdíjköteles gépjárművel, továbbá a 3,5 tonna összömeget meghaladó gépjárművel végzett, közúti fuvarozással járó, e törvény végrehajtására kiadott miniszteri rendeletben meghatározott termékértékesítést, termékbeszerzést, egyéb célú termékmozgatást kizárólag érvényes elektronikus közúti áruforgalom ellenőrző rendszer számmal rendelkező adózó folytathat”.

Az Art. módosításával ugyanakkor nem került sor az ekáerrendelet (az elektronikus közúti áruforgalom ellenőrző rendszer működéséről szóló 5/2015. NGM-rendelet) felülvizsgálatára. Az ekáerrendelet 4. paragrafusának (2) bekezdése szerint „nem tartozik az ekáer hatálya alá az alábbi termékekkel végzett közúti fuvarozással járó tevékenység:

[...]

g) ugyanazon feladótól, ugyanazon címzett részére, ugyanazon útdíjköteles gépjárművel egy fuvarozás keretében szállítandó nem kockázatos termékek, ha azok együttes bruttó tömege a 2500 kilogrammot, és azok együttes adó nélküli értéke az 5 millió forintot nem haladja meg,

h) ugyanazon feladótól, ugyanazon címzett részére, ugyanazon útdíjköteles gépjárművel egy fuvarozás keretében szállítandó kockázatos termékek, ha azok együttes bruttó tömege az 500 kilogrammot és azok együttes adó nélküli ellenértéke az 1 millió forintot nem haladja meg.

Az autópályák, autótutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díjról szóló 2013. évi LXVII. törvény 2. paragrafusának 21. pontja szerint útdíjköteles gépjármű a 3,5 tonnánál nagyobb megengedett legnagyobb összömegeű tehergépkocsi, vontató – ideértve a nyerges vontatót is –, valamint az ilyen gépjárműből és az általa vontatott pótkocsiból, félpótkocsiból álló járműszerelvénny.

Azaz az Art. szerint:

- a 3,5 tonna összömeget (azaz felrakodás utáni tömeget) meghaladó gépjárművel vagy
- útdíjköteles gépjárművel

végzett közúti fuvarozással járó tevékenység ekáerkötelezettséggel jár (ha az értékesítés, beszerzés stb. egyébként ekáerköteles). Az ekáerrendelet pedig az Art. által az ekáerkötelezettség alá sorolt ügyletek vonatkozásában mentességet határoz meg akkor, ha útdíjköteles gépjárművel (azaz 3,5 tonnát meghaladó megengedett legnagyobb összömegeű tehergépkocsi) szállítandó termékek tömege vagy értéke az adott határérték alatt marad.

Vizsgáljuk meg, mit jelentenek a fentiek az egyes fuvarszközök vonatkozásában! Az elemzéshez előrebocsátjuk, hogy nem tűnik egyértelműnek a jogalkotási cél, pontosabban elég meglepőnek tekinthető, hogy egy törvény módosítását nem követte az annak rendelkezéseit pontosító, magyarázó rendeleti szabályozás, így lehetséges, hogy a lenti – jelenlegi szabályokból következő – jogértelmezést felül kell vizsgálni.

A jogszabályok összevetése alapján az alábbiakat lehetséges levezetni abban az esetben, ha az adott termékértékesítés, termékbeszerzés, egyéb célú termékmozgatás ekáerkötelezettség alá esik.

1.) Nem útdíjköteles, de ténylegesen 3,5 tonna összömeget meghaladó gépjárművel végzett fuvarozás kezelése

A szabályok értelmezéséből az egyértelműen levezethető, hogy ha a gépjármű felrakodás utáni összömege nem haladja meg a 3,5 tonnát, akkor nem szükséges ekáerszámot kérni. Az is egyértelmű, hogy ha az értékhatárt meghaladó bruttó tömegű vagy értékű termékek fuvarozása történik úgy, hogy a fuvarszköz összömege meghaladja a 3,5 tonnát akkor ekáerszámot kell kérni.

A továbbiakat illetően azonban kérdésként merülhet fel, hogy hogyan kell kezelni azt, ha a rakományra egyébként alkalmazandó lenne az értékhatár miatti mentesség (azaz kockázatos termékeknek 500 kilogramm és 1 millió forint, nem kockázatos termékek esetén pedig 2,5 tonna és 5 millió forint alatt maradt a rakomány), de a rakománnyal együtt a tényleges összömege meghaladja a 3,5 tonnát. A jogszabály értelmezésében ezen fuvarozásra nem alkalmazható a mentesség (hiszen az ekáerrendelet csak az útdíjköteles gépjárműre értelmezi a mentességet), tehát a jelenlegi szabályozási környezetben teljesen mindegy, milyen összömegeű és milyen értékű terméket fuvaroznak, ha a gépjármű összömege eléri a 3,5 tonnát, akkor automatikusan ekáerszámot kell kérni.

2.) Útdíjköteles gépjárművel végzett fuvarozás
Fontos ismételten kiemelni, hogy az útdíjköteles gépjármű fogalma azt jelenti, hogy 3,5 tonnánál nagyobb a gépkocsi megengedett összömege, nem azt, hogy a gépkocsi tény-

legesen meghaladja a 3,5 tonnát. Ugyanakkor kérdéses, hogy lehetséges-e olyan egyszerűsítéssel élni, hogy ha a gépjármű már önmagában is meghaladja a 3,5 tonnát, akkor automatikusan ekáerszámot kérnek. Ugyanakkor fontos rögzíteni azt, hogy az ekáerrendelet abban az esetben, ha útdíjköteles gépjárművel történik a fuvarozás, akkor egyértelműen rögzíti azt, hogy csak akkor szükséges ekáerszámot kérni, ha a rakomány is meghaladja a fent említett határértéket.

Azaz a fentiekből fakadóan arra következtethetünk, hogy az útdíjköteles gépjárművek esetén alkalmazandó a mentességi szabály, ugyanakkor, ha nem útdíjköteles járműről beszélünk, akkor csak az számít, hogy az meghaladja-e a 3,5 tonnás összömeget.

Nem egyértelmű, hogy miért nem úgy rendelkezik a jogszabály (jobban szolgált volna a jogalkotási szándékot), hogy egyszerűen az ekáermentesség helyett pozitív szabályozásként azt írta volna elő, hogy a nem kockázatos termékek vonatkozásában minden esetben ekáerszámot kell kérni, ha a termékek tömege eléri a 2,5 tonnát vagy az 5 millió forintot.

dr. Kelemen László
jogász, adószakértő

Bérezés egyszerűsített foglalkoztatásnál: a Kúriáig jutott az ügy

Jogsértőnek találta a munkaügyi ellenőrzés az egyszerűsített foglalkoztatásban alkalmazott munkavállalók bérezését. A munkáltató fellebbezett, majd felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához.

A felperesi munkáltató 2014. július 7. és 2014. szeptember 30-a között 14 alkalommal egyszerűsített foglalkoztatás keretében alkalmazott munkavállalókat, s velük olyan tartalmú munkaszerződést kötött, amely rögzítette a napi 10 órás munkaidőt, illetve az adott napra fizetendő munkabért. A megyei kormányhivatal munkavédelmi és munkaügyi szakigazgatási szerve ellenőrzést végzett, és megállapította, hogy két munkavállaló foglalkoztatása jogsértő volt, mivel a munkáltató a munkavállalóknak csak az alapbért fizette ki a napi 8 órát meghaladó munkavégzés esetén is, noha ez az időtartam rendkívüli munkaidőben történő munkavégzésnek minősül, így további 50 százalékos bérpótlékot kellett volna fizetni.

A jogerős közigazgatási határozat ellen a felperes keresetet terjesztett elő arra hivatkozva, hogy az egyszerűsített foglalkoztatásra nem alkalmazható a munka törvénykönyvéről ▶

szóló 2012. évi I. törvénynek (Mt.) a munkaidő nyilvántartására vonatkozó 134. paragrafusa, és a rendkívüli munkavégzésért járó díjazásra vonatkozó 143. paragrafus sem alkalmazható. Azt nem vitatta, hogy az Mt. 92. paragrafusa szerint az érintett munkavállalók számára 8 óránál hosszabb munkaidő nem volt megállapítható.

Az eljáró bíróság a felperes keresetét elutasította, és megállapította, hogy bár az egyszerűsített foglalkoztatásban az Mt. 134. paragrafusa szerint a munkáltatónak a munkaidőt nem kellett nyilvántartania, az Mt. 143. paragrafusa alapján alkalmazandó rendkívüli munkavégzés ellenértékéről, vagyis a bérpótlékról a feleknek meg kellett volna állapodniuk.

A felperes felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartva megállapította, hogy az Mt. 203. paragrafusának (1) bekezdése rögzíti azokat a rendelkezéseket, amelyek nem alkalmazhatók az egyszerűsített foglalkoztatás esetén, nem tartozik azonban e körbe az Mt. általános teljes napi munkaidő mértékét megállapító 92. paragrafus (1) bekezdése, illetve a teljes napi munkaidő felemelésének lehetőségét biztosító 92. paragrafus (2) bekezdése, így a munkaviszony napi 8 órás munkaidőre jön létre.

Alkalmazni kell az Mt. 107. paragrafusát is, amely arról rendelkezik, hogy mi minősül rendkívüli munkaidőnek, továbbá az Mt. 143. paragrafus (2) bekezdését, amely 50 százalékos bérpótlék megfizetésére kötelezi a munkáltatót a rendkívüli munkavégzés ellenértékeiként. Mindezek alapján a felek az általános teljes napi munkaidőnek megfelelő 8 óra munkavégzésben vagy részmunkaidős munkavégzésben állapodhattak volna meg, az Mt. 92. paragrafusának (2) bekezdésében rögzített feltételek hiányában ennél hosszabb munkaidő megállapítására nem volt lehetőség.

Amennyiben a felek nem alkalmazták az egyszerűsített foglalkoztatásról rendelkező 2010. évi LXXV. törvényt (Eftv.) mellékletében szereplő munkaszerződés-mintát, úgy az Mt. 203. paragrafus (4) bekezdésének megfelelően kötelesek vezetni a munkaidő-nyilvántartást, amelynek az Mt. 134. paragrafus (1) bekezdés a) pontja szerint tartalmaznia kell a rendes és a rendkívüli munkaidőt is. Mivel a perbeli esetben a felek nem az Eftv. mellékletében szereplő munkaszerződést alkalmazták, kötelesek voltak a rendes és rendkívüli munkaidőt is nyilvántartani.

Az Mt. 145. paragrafusának (1) bekezdése szerint kizárólag a vasárnapi pótlék, a műszakpótlék, valamint az éjszakai pótlék esetében enged meg a jogszabály a munkabér akként történő megállapítását, hogy az ezen pótlékokat is magába foglalja. Erre a rendkívü-

li munkaidőben végzett munkáért járó pótlék vonatkozásában nincs lehetőség.

Az Mt. 145. paragrafusának (2) bekezdése alapján a felek a munkaszerződésben a munkavégzés díjazását és a bérpótlékokat is magában foglaló havi átalányt állapíthatnak meg, amely magában foglalja az Mt. 140-143. paragrafusában rögzített valamennyi pótlékokat, így a rendkívüli munka ellenértékeként járó pótlékokat is. Ennek a megállapodásnak azonban kifejezettnak kell lennie, azaz a feleknek meg kell jelölniük a megállapodásukban, hogy az átalányban való megállapodás mely pótlékok kiváltására irányul.

adózo.hu

JÁNLÓK:

Mindig jól tölti ki a számlát? Kötelező és szabadon választott adatok

Adó- és számlaügyekben pallérozott vállalkozókkal is előfordul, hogy hibáznak a számla kitöltésénél. Összefoglaltuk, milyen adatokat kell tartalmaznia ennek a bizonylatnak.

A számlázással kapcsolatos szabályokkal kapcsolatban – mint minden forgalmi adózási kérdés vizsgálatánál – elsőként az áfai irányelv (a TANÁCS 2006/112/EK Irányelve 2006. november 28. a közös hozzáadottértékadó-rendszerről) rendelkezéseit érdemes megvizsgálni. Azért is a közösségi szabályozással kell kezdeni a kérdés vizsgálatát, mert az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlata több alkalommal érvényre juttatta a közösségi jog közvetlen alkalmazhatóságát (például a számla adattartalmának vonatkozásában ilyen ügynek tekintendő az Uszodaépítő Kft. kontra APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály C-392/09. sz. ügy).

Bevezetesként fontos rögzíteni, hogy jelen cikkben a forgalmi adózási szempontból vizsgáljuk meg a számla adattartalmát. Az áfatörvény (2007. évi CXXVII. törvény az általános forgalmi adóról) 177. paragrafusa szerint törvény a számla adattartalmára további rendelkezéseket is megállapíthat, de a 175. § (2) bekezdésének a) pontjában említett eset kivételével a számla aláírását nem teheti kötelezővé. Ugyanakkor, ha jogszabály más adattartalmat is kötelezővé tesz a számlán (például termékíj, reklámadó-előírások, helyi iparüzési adózás szerinti közvetített szolgáltatás feltüntetésének követelménye, vagy éppen a számviteli miatti elszámolási időszak rögzítése) az ott meghatározott adat hiánya miatt a számlabe-fogadó adólevonási joga nem sérülhet.

Az irányelv (226. Cikk) a számlák tartalmával kapcsolatban azt rögzíti, hogy a kiállított számlákon a HÉA megállapítása céljából kizárólag (!) a következő adatokat kell kötelezően feltüntetni.

A számlát a következő adatok azonosítják:

- a kibocsátás napja
- a számla sorszáma.

A kibocsátás napja adottság, minden esetben az az időpont szerepelhet kibocsátási dátumként, amely napon az okiratot kibocsátották.

A számla sorszámozása egyrészt azt jelenti, hogy a bizonylat egyedi azonosítóval rendelkezzen, másrészt azt is, hogy az adott – kiállított számlák – sorszáma folyamatos legyen. Ez utóbbi követelményt a számla és a nyugta adóigazgatási azonosításáról, valamint az elektronikus formában megőrzött számlák adóhatósági ellenőrzéséről szóló 23/2014. NGM-rendelet határozza meg az alábbiak szerint.

„8. § (1) A számlázó programmal szemben követelmény, hogy

a) a számlázó program – a (2)-(4) bekezdésben meghatározott eltérésekkel – kihagyás és ismétlés nélküli, folyamatos sorszámozást biztosítson [...]”

Egyes esetekben lehetséges a számlasorszám-tartományon belül más bizonylatot is kibocsátani (például csoportos adóalanyiságon belüli ügyletekről, más, áfa hatályán kívüli ügyletekről), de a folyamatos sorszámozás követelménye szigorúan kihagyás és ismétlés nélküli bizonylatolást ír elő.

Értékesítő/szolgáltató nyújtó adatai

Kötelező adatok:

- név
- cím
- adószám.

A név és a cím kérdése általában akkor szokatlan felmerülni, amikor esetleg név- vagy székhelyváltás áll be az adóalany életében: ilyen esetekben mindig a kibocsátás napján hatályos nevet és címet szükséges szerepeltetni (a cégbíróság által visszamenőlegesen bejegyzett módosítás esetén nincs szükség számlahelyesbítésre). A cím vonatkozásában megemlítené az, hogy a jogszabály nem székhelyet vagy telephelyet említ, hanem „címet”.

Nyilván a legegyszerűsebb a székhely feltüntetése, hiszen az az adat a cégbírósági nyilvántartásból leellenőrizhető, de a telephely is címként értelmezendő, így annak feltüntetése is teljesíthető a „cím” kötelező adatként való szerepeltetésének követelménye a számlán (különösen amiatt, mert a telephelyek is leellenőrizhetők az adott nyilvántartásból).

Az adószám vonatkozásában érdekes kérdések merülnek fel: az áfatörvény úgy fo- ►

Megújult a HVG – próbálja ki kedvezményesen!

ÉVES
HVG-előfizetés
20%
kedvezményel
25 980 Ft

FÉLÉVES
HVG-előfizetés
10%
kedvezményel
14 610 Ft

NEGYEDÉVES
HVG-előfizetés
5%
kedvezményel
7710 Ft

További exkluzív ajánlatok:
bolt.hvg.hu/hvg-elofizetes

hvg

galmaz, hogy kötelező adat „a termék értékesítőjének, szolgáltatás nyújtójának adószáma, amely alatt a termék értékesítését, szolgáltatás nyújtását teljesítette”. Ez tehát az áfaszámot jelenti. Ha az adóalany több adószáma is van (például külföldi áfaregisztráció esetén), akkor a szabály nem zárja ki, hogy mindet szerepeltesse a számlán, de a teljesítéssel érintett adószámot mindenképpen tartalmaznia kell a számlának.

Speciális még a csoportos adóalanyiságban történő számlázási folyamat, mivel ebben az esetben több társaság rendelkezik egyetlen adóalanyisággal. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 22/A paragrafusának (2) bekezdése szerint „a csoporttag a harmadik személyekkel kapcsolatos, adózással összefüggő egyéb jogviszonyaiban az adózással kapcsolatos iratokon a csoportazonosító számot, közösségi adószámot és saját adószámát is köteles feltüntetni”.

dr. Kelemen László, jogász, adószakértő
A teljes cikket itt olvashatja el:

<http://adozona.hu/>

Minden, amit a munkabérből történő letiltásról tudni kell

A munkabérből történő levonásnak szigorú szabályai vannak, amelyeket a munka törvénykönyve (Mt.) és a bírósági végrehajtásról szóló törvény (Vht.) írnak elő. A törvények meghatározzák a levonás eseteit, mértékét, sorrendjét, a minimummentességet, azonban néha felmerülhetnek olyan helyzetek, amelyek még a leggrutinosabb munkáltatót is elgondolkodtatják.

Munkabérből történő levonásra csak az alábbi esetekben kerülhet sor:

1. Jogsabály (adó- és tb-jogsabályok tartalmazzák, de például az Mt. is tartalmaz ilyen felhatalmazást, mely szerint a munkáltató közvetlenül levonhatja a munkabérből a munkavállaló részére nyújtott előleget).
2. A levonásmentes munkabérrészig végrehajtható határozat alapján (például gyermektartásdíj, közigazgatási határozat).
3. A munkavállaló hozzájárulása esetén (szintén a levonásmentes munkabérrészig).
4. Ha a munkáltató követelése előlegnyújtásból ered.

Amennyiben a munkáltató jogalap nélkül von le a munkabérből, a munkavállaló 3 éves elévülési időn belül követelheti vissza munkai ügyi bíróság előtt a jogellenesen levont összeget és annak késedelmi kamatát.

A levonás jogszerű teljesítése érdekében még két összeget kell megjegyezni.

- Mivel a kereső foglalkozásból eredő rendszeres jövedelmek összege között rendki-

vül nagy különbségek vannak, garanciális szabály, hogy mentes a végrehajtás alól a havonta kifizetett munkabérnek, járandóságának az a része, amely megfelel az öregségi nyugdíj legalacsonyabb összegének (havi 28 500 forint). Ez a minimummentesség nem érvényesül azonban a gyermektartásdíj és szüléssel járó költség végrehajtása során.

- Korlátozás nélkül végrehajtható a közkötelezettségek levonása után fennmaradó nettó munkabérnek az a része, amely meghaladja az öregségi nyugdíj legalacsonyabb összegének az ötszörösét (142 500 forint).

Ha az adós munkavállaló több munkáltatótól kap munkabért, a nyugdíjminimumra vonatkozó mentesség csak abból a munkabérből illeti meg, amelyet a legkorábban tiltottak le. Amennyiben pedig ugyanattól a munkáltatótól, egyidejűleg több jogcímen kap munkabért a dolgozó, az említett mentesség szempontjából azokat össze kell számítani.

dr. Hajdu-Dudás Mária, munkajogász
A teljes cikket itt olvashatja el:

<http://adozona.hu/>

Mögöttes felelősség – tartozás behajtása az ügyvezetőn

Ha az adós cég vagyonából nem kapja meg követelését a hitelező, illetve nem teljes mértékben jut hozzá, pert indíthat pénzürt az ügyvezető mögöttes felelősségére alapozva is.

Igen gyakori, hogy a felszámolt cégből a hitelező végül semmit sem kap. Ennek egyrészt lehet az az oka, hogy a becsődölt vállalkozásból az ügyvezető kimentette a vagyont, a készletet és minden mozgatható tárgyi eszközt értékesített, leselejtezt. A felszámolók elsősorban a saját költségeik kielégítésére törekednek, csak ezután következnek a többiek, éppen ezért kifejezetten nehéz a hitelezői érdekek képviselése a felszámoló előtt.

Kevesen tudják, hogy a felszámolással párhuzamosan elindítható az ügyvezető mögöttes felelősségére irányuló per, amelyet a felszámolást elindító törvényszék folytat le. Ha megállapítást nyer, hogy az ügyvezető nem járt el szabályszerűen a csődhelyzetben, akkor a magánvagyonával felel, még akkor is, ha korlátozott felelősségű társaság vezetője volt.

Az ügyvezető mögöttes felelősségéről a csődtörvény (Cstv.) 33/A paragrafusa rendelkezik. A törvény tartalmazza azt is, hogy az is felelősséggel tartozik a hitelezőknek, aki a vállalkozást ténylegesen irányította. Így tehát hiába íratna bárki is strómanra a céget – ha bizonyítható, hogy valóban ő állt a cég mögött, akkor a tényleges ügyvezető vagyona ellen fog a per irányulni.

Az említett törvényhely legfontosabb rendelkezése, hogy a felszámolás kezdő időpontja előtti 3 évet veti vizsgálat alá, tehát ha a megelőző 3 évben, az ügyvezető csalárdul járt el (például a hitelezők kifizetése helyett magának fizetett kölcsönöket), akkor a bíróság meg fogja állapítani az ügyvezető mögöttes felelősségét korlátozott felelősség mellett is.

dr. Szeiler Nikolett
ügyvéd, adótanácsadó

A teljes cikket itt olvashatja el:

<http://adozona.hu/>

Tb, ha külföldinek dolgozik távmunkában, kiküldetésben

Számos olyan helyzet adódik, amikor valakinek külföldi a foglalkoztatója, mégsem külföldön, hanem Magyarországon biztosított. Összefoglaltuk, milyen bejelentési, bevallási és befizetési kötelezettségei lehetnek az ilyen személyeknek.

Az 1997. évi LXXX. törvény (Tbj.) 5. paragrafusának (3) bekezdése értelmében kiterjed a biztosítás arra a természetes személyre is, aki a munkát külföldi foglalkoztató számára Magyarország területén kívül végzi, és a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló közösségi rendelet alapján e törvény hatálya alá tartozik.

Ez azt jelenti, hogy ha a munkavállaló az uniós koordinációs rendelet (883/2004/EK rendelet) alapján a magyar jog hatálya alá tartozik, akkor a biztosítási és járulékfizetési kötelezettsége abban az esetben is fennáll, ha a munkát Magyarországon kívül (vagy idehaza, de) külföldi foglalkoztató számára végzi.

Például, ha

- egy munkavállaló távmunkában egy svájci cégnek dolgozik, idehaza terjed ki rá a biztosítás,
- Németországban kiküldetésben végez munkát és a magyar jog hatálya alá tartozik, akkor a Németországban (a kiküldetése mellett) létesített esetleges további jogviszonya alapján is idehaza biztosított és áll fenn a járulékfizetési kötelezettsége.

Az említett helyzetek nem jelentenek semmilyen problémát abban az esetben, ha a példabeli svájci vagy német cég eleget tesz a Tbj. 56/A § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségeinek, amely érdekében foglalkoztatóként nyilvántartásba veteti magát a magyar adóhatóságnál vagy bejelentési, járulékfizetési és bevallási kötelezettséget az adózás rendjéről szóló törvény (Art.) 8. és 9. paragrafusában meghatározott képviselő útján teljesíti. (A bejelentkezéshez a T201INT adatlapot kell használnia.)

A biztosítási kötelezettség azonban – ahogy utaltunk rá – akkor is fennáll, ha a külföldi munkaadó ezzel nem szeretne foglalkozni. Ebben az esetben az említett jogszabályi hely (3) bekezdése szerint helyette a kötelezettségeket a foglalkoztatottnak kell teljesíteni, és viselnie kell a járulékkötelezettségek elmulasztása miatti jogkövetkezményeket (ide nem értve a mulasztási bírságot és az adóbírságot).

Széles Imre
társadalombiztosítási szakértő

A teljes cikket itt olvashatja el:

<http://adozone.hu/>

Igy alakul a nyugdíja, ha az EU több tagállamában is dolgozott

Egyre gyakoribb, hogy az emberek életük során több országban is dolgoznak, s szeretnek szolgálati időt. Ismertetjük, hogyan kell kiszámolni a nyugdíjat, ha a szolgálati időt EU-s tagállamokban szereztek.

Az Európai Unióhoz történő csatlakozásunkat (2004. május 1.) követően azon öregségi nyugdíjigények elbírálása során, amelyeknél az érintett személyek Magyarország mellett az EU más tagországában is álltak biztosításra kötelező jogviszonyban, a korábban érvényes szociális biztonsági, illetve szociálpolitikai egyezmények helyett az eljáró nyugdíjbiztosítási szervnek a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény, valamint a közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71 EKG rendelet, illetve az azt felváltó a szociális biztonsági rendszerek koordinációjáról szóló 883/2004. EKG rendelet, valamint a végrehajtásáról szóló 987/2009 EK rendelet szabályait kell alkalmazni.

A koordinációs rendelet alapvető szinten garantálja az állampolgárságra tekintet nélküli azonos elbánást, a nyugdíjjogosultság, a nyugellátás összege kiszámításának szabályozását pedig nemzeti hatáskörbe utalja, ami azt jelenti, hogy ezen igények elbírálása során a magyar nyugdíjmegállapító szerv kizárólag a Magyarországon ténylegesen elért és járulékfizetés alapjául szolgáló keresetek figyelembevételével állapít meg nyugellátást, a magyar nyugdíjszabályok alapján, azokban az ügyekben is, amelyekben a nyugellátásra jogosultsághoz az érintett személynek az EU más tagországában megszerzett szolgálati idejét is figyelembe kell venni.

Az érintett nemzetközi nyugdíjügyekben az igénybejelentést főszabályként az adott személy lakóhelye szerinti tagállam illetékes társadalombiztosítási/nyugdíjbiztosítási intézményénél kell benyújtani, mely szerv magyar lakóhely esetén az Országos Nyugdíjbiztosítási

Főigazgatóság Nyugdíjfolyósító Igazgatósága. A főszabálytól eltérően azonban, magyar lakóhely esetén, az érintett személy a nyugdíjigényét a lakóhelye szerint illetékes megyei nyugdíjbiztosítási szervnél is előterjesztheti. Ebben az esetben viszont a kérelme azonnal átkerül az igény elbírálásában illetékes nyugdíjfolyósító igazgatósághoz.

Winkler Róbert, nyugdíjszakértő

A teljes cikket itt olvashatja el:

<http://adozone.hu/>

KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK

Osztalék vagy osztalékelőleg?

Egyszemélyes kft. el akarja adni a társaságot egy magánszemélynek. A társaság könyveiben augusztus 31-ei fordulónappal mínusz 2 millió 672 ezer forint tárgyévi eredmény (vesztés) keletkezett, az előző évek eredménytartaléka 65 millió 178 ezer forint. A kft. jegyzett tőkéje 10 millió forint. A tulajdonos fel kívánja venni az eddig felgyülemlett eredményt (65 178 eFt - 2678 eFt = 62 506 eFt), majd befizetné utána a közterheket, és csak aztán értékesítené az üzletrészt. Év közben osztalékelőleget vehet fel közbenső mérleg alapján, vagy a tulajdonosváltásra való tekintettel lehetőség van osztalékként felvenni a 62 millió 506 ezer forint összeget? Ha év közben osztalékelőlegként kell figyelembe venni ezt az összeget, és a 2016. szeptember 1. és december 31. közötti időszakban kiderül, hogy újabb veszteség keletkezett, akkor mi a teendő 2017-ben? Milyen következménye van, ha több előleget vesz fel, mint ami majd a tényleges osztalék lesz? Ki fizeti vissza a „többletként” felvett osztalékelőleget (a régi vagy az új tulajdonos)? Az új tulajdonosnak milyen kötelezettségei vannak ebben az esetben? Milyen könyvelési lépések vonatkoznak erre az ügyletre 2016-ban és 2017-ben? 2016-ban ki lehet vezetni az eredménytartalékot a régi tulajdonos könyveiben? Van lehetőség arra, hogy az előző évek pozitív eredménytartalékát és a tárgyévi eredményt (augusztus 31-ei fordulónappal) év közben „osztalékká váltsák”? Vagy előlegként kell kezelni egészen év végéig? Hogyan jelenik meg ez a kft. könyveiben?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA

A tulajdonosváltás nem ad lehetőséget arra, hogy az üzleti éven belül osztaléket vegyen fel a tag. Az üzleti évben csak osztalékelőleg felvételére kerülhet sor, ha annak feltételei

fennállnak. Osztalékre az a tag jogosult, aki az osztalékfizetésről szóló döntés meghozatalának időpontjában a társasággal szemben a tagsági jogok gyakorlására jogosult. Osztalékról beszámoló elfogadásakor lehet dönteni.

A tag a már teljesített vagyoni hozzájárulása arányában jogosult osztalékre. Ha az osztalékelőleg kifizetését követően elkészülő éves beszámolóból az állapítható meg, hogy osztalékfizetésre nincs lehetőség, az osztalékelőleget a tagok kötelesek visszafizetni. Szakértői álláspontok szerint, ha a tag az osztalék jóváhagyásakor már nem jogosult osztalékre – mert nem tag –, akkor nemcsak azt az előleget kell visszafizetnie, amelyre nincs osztalékként fedezet, hanem a teljes osztalékelőleget.

Ezért a saját tőke kivonása az eladási árban érvényesíthető (akár a szerződésben rögzítve, olyan megoldással, hogy a vevő azt a beszámoló elfogadását követően az osztalékból egyenlíti ki), vagy – részben – kivonható az eredménytartalék a jegyzett tőke leszállításával, illetve javasolható az eladás halasztása a 2016. évi beszámoló elfogadását követő időpontra, és akkor osztaléket még tagként vehet fel az eladó.

Az osztalékelőleget – amíg nem válik végleges osztalékká – követelésként kell nyilvántartania a kft.-nek. Ha az előleget visszafizeti a tag, akkor ezzel szűnik meg a követelés, ha osztalékként jóváhagyják az előleget (amely osztalékkötelezettséggé lesz kimutatva), akkor a követelés és kötelezettség összevételével szűnik meg a követelés (és a kötelezettség is) [Ptk. 3:185. §. (1) bekezdés, 3: 186. § (3) bekezdés, 6511/2014. számvetési kérdés, Szt. 19. § (1) bekezdés].

Pölöskei Pálné
okleveles adószakértő

Egyszemélyes kft. ügyvezetése és személyes közreműködés

Egyszemélyes kft.-ben a tulajdonos egyben az ügyvezető is. Máshol nincs semmilyen jogviszonya. Lehetőség van-e arra, hogy a tag az ügyvezetést munkaviszonyban lássa el, és ebben az esetben milyen jogviszonyban működhet közre személyesen és milyen járulékkerhek mellett?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA

Egyszemélyes kft. tagjának munkaviszonyban ellátott ügyvezetése esetén az a különleges helyzet áll elő, hogy a tag egyidejűleg betölti mind a munkavállaló, mind a munkáltató szerepét. Azaz önmaga foglalkoztatója.

A Polgári törvénykönyv (Ptk.) – amikor ki mondja, hogy a gazdasági társaság vezető tisztségviselője munkaviszonyban is dolgozhat – nem tesz különbséget egyszemélyes ►

vagy több taggal rendelkező kft. között. A Ptk. jogértelmezése szerint, ami nem tiltott, az szabad, azaz az egyszemélyes kft. tagja dolgozhat ügyvezetőként munkaviszonyban. Ez esetben saját maga írja alá a munkaszerződést munkáltatóként és munkavállalóként is.

A munkaügyi bíróság viszont ettől eltérően ítéli meg ezt a kérdést. Egy legfelsőbb bírósági döntés szerint senki sem lehet egyben munkavállaló és munkáltató. Ez az álláspont már akkor is élt, amikor a korábban hatályban lévő gazdasági társaságról szóló törvény (Gt.) kimondta, hogy az egyszemélyes kft. ügyvezetője akkor dolgozhat munkaviszonyban, ha az alapító okiratba belefoglalják, hogy munkaviszonyban is elláthatja a teendőit az ügyvezető.

Összegezve: a Ptk. engedi, hogy az egyszemélyes kft. tagja az ügyvezetést munkaviszonyban lássa el, csak munkaügyi bíróság elé ne kerüljön az ügy.

Ha a nem nyugdíjas ügyvezető munkaviszonyban látja el a feladatait, akkor a munkabérét az alábbi tb-közterhek csökkentik:

- 10 százalék nyugdíjjárulék,
- 3 százalék pénzbeli egészségbiztosítási járulék,
- 4 százalék természetbeni egészségbiztosítási járulék,
- 1,5 százalék munkaerőpiaci járulék.

Ha az ügyvezető egyidejűleg a társaságban személyesen tagsági jogviszonyban is közreműködik, akkor két jogviszonya áll fenn. Az egyik jogviszony a személyes közreműködésre épülő társas vállalkozói jogviszony, amely megalapozza az úgynevezett minimális alapok utáni tb-közterherfizetést. A másik jogviszony a munkaviszonyban ellátott ügyvezetés.

36 órát elérő munkaviszonyban történő foglalkoztatás esetén a társas vállalkozó által fizetendő természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulék, valamint a nyugdíjjárulék alapja a ténylegesen elért járulékalapot képező jövedelem.

dr. Radics Zsuzsanna
társadalombiztosítási szakértő

Termőföld bérbeadása cégnek

Egy távközlési szolgáltató cég megkeresett bennünket, hogy bérbe szeretne venni egy területet a termőföldünkben, ami szántóként van nyilvántartva a földhivatalban. Ez a földterület osztatlan közös tulajdonként van bejegyezve három tulajdonos között. A

cégnek mindhárom személlyel szerződést kell kötnie vagy elég az egyik tulajdonossal? Magánszemély és cég között mik a bérleti díj fizetésének szabályai? Kell-e adószámot kiváltani? Hogyan kell adózni? A bérleti szerződés 10 évre szólna.

SAKÉRTŐNK VÁLASZA

A felvetett esetben nem beszélhetünk termőföld haszonbérbe-adásáról, mivel a bérlő – a levélből levonható következtetés szerint – nem mezőgazdasági célú hasznosításra veszi bérbe a termőföldet. A tényállás pontos ismerete nélkül általánosságban a következő mondható el. Az szja-törvény 3. paragrafusának 53. pontja szerint termőföld haszonbérbe-adása a termőföld, illetve halastó magánszemély tulajdonosa vagy haszonélvezője által egy vagy több évre, írásban kötött megállapodás alapján, bérleti díj ellenében mező-, erdőgazdasági, illetve halászati hasznosításra történő földterület-bérbeadás.

A felvetett esetben „sima” ingatlan-bérbeadásról van szó, amelyből származó bevétel az szja-törvény 16. paragrafusa szerint önálló tevékenységből származó bevételnek minősül. A magánszemélynek a nyilatkozata alapján megállapított jövedelme után 15 százalék szja-t kell fizetnie azzal, hogy az adó összegét a kifizetőnek le kell vonnia.

Az ingatlan bérbeadásából származó jövedelem után biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony hiányában nem kell járulékot fizetni, és a szociális hozzájárulási adónak sem alapja az ingatlan bérbeadásából származó jövedelem. Az e tevékenységből származó jövedelemmel összefüggésben 14 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás terhelheti a Tbj. 13. paragrafusa szerinti belföldi magánszemélyt.

A magánszemély egészségügyi hozzájárulásra (eho) vonatkozó fizetési kötelezettsége a jövedelem nagyságától függően alakul. Egy-millió forint éves jövedelemig – azaz a bevétel költségekkel csökkentett részéig – nem kell ehó-t fizetni. Egy millió forintot meghaladó jövedelem esetén a teljes jövedelem után le kell róni 14 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást.

Ez a fizetési kötelezettség mindaddig fennáll, amíg az adóévben a magánszemély biztosítási jogviszonyában megfizetett 7 százalékos mértékű egészségbiztosítási járulék, a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó után és egyéni vállalkozó által fizetett

egészségügyi szolgáltatási járulék, továbbá a Tbj. 39. paragrafusának (2) bekezdése szerint megfizetett egészségügyi szolgáltatási járulék – melynek összege 2016-ban 7050 forint –, valamint az egyszerűsített közteherbeselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény alapján a magánszemélyt terhelő 1,6 százalékos mértékű egészségbiztosítási járulék és az ehó-törvényben szabályozott 14 százalékos mértékű ehó-fizetési kötelezettséggel járó jövedelmek (például osztalék, vállalkozásból kivont jövedelem) után megfizetett ehó együttes összege a tárgyévben el nem éri a 450 ezer forintot (hozzájárulás-fizetési felső határ).

Amennyiben a jövedelem nem kifizetőtől származik vagy az egészségügyi hozzájárulás levonására nincs lehetőség, akkor az ehó-t a magánszemélynek előlegként, az adóelőleg, illetőleg az adó megfizetésével egyidejűleg kell megállapítania és megfizetnie. Az adóév során az ingatlan bérbeadásából származó jövedelem utáni egészségügyi hozzájárulást a kifizető, illetve a magánszemély előlegként az adóelőleg-alap-számításnál figyelembe vett jövedelem alapulvételével állapítja meg.

A kifizetőnek a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást az adózás rendjéről szóló törvény 31. paragrafusának (2) bekezdésében meghatározottak szerint a havi '08-as bevallásban kell elektronikus úton bevallania. Nem adózási kérdés, de érdemes utána nézni annak is, hogy az ingatlan-nyilvántartás adatai között ezt a változást be kell-e jelenteni.

A cégnek külön szerződést kell kötnie az egyes tulajdonosokkal. Adószámot nem kell emiatt kiváltani. Lehet, hogy előnyösebb lenne, ha szolgalmi jogot alapítanának, akkor az ingatlanértékesítésre vonatkozó szabályokat kellene alkalmazni, és az évek múlásának jelentősége lehet a jövedelemszámításakor.

A vagyoni értékű jog alapításából származó bevételt a magánszemély a jogot alapító szerződés ingatlanügyi hatósághoz történő benyújtásának napján szerzi meg. A bevételből levonhatja a megszerzésre fordított összeget. A szolgalmi jog megszerzésére fordított összeg azonban jelen esetben nem értelmezhető, szerzési érték nincs, tekintettel arra, hogy a jogot a földtulajdonosok alapítják a saját tulajdonjoguk terhére, annak korlátozásával, ezért az szja-törvény 62. paragrafusának (3) bekezdésében foglalt 75 százalékos szabály nem alkalmazható.

Lepsényi Mária, adószakértő

Kiadó: Kiadja a HVG Kiadó Zrt.,

1037 Budapest, Montevideo utca 14. Telefon: (+36 1) 436-2001 (HVG központ), Fax: (+36 1) 436-2014, E-mail: adozona@adozona.hu

Termékmenedzser: Vörös Tünde

Felelős kiadó: Kékesi Zsuzsa, online divízióvezető